

صلى الله عليه وسلم

١٤٢٠ هـ - ٢٠٢٠ م

دانشکده کشاورزی

گروه علوم دامی

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد در رشته فیزیولوژی دام

عنوان

تأثیر برخی فاکتورهای رشد بر تکثیر و زنده مانی سلول های اسپرماتوگونی گاو

استادان راهنما

دکتر غلامعلی مقدم

دکتر پرویز تاجیک

استادان مشاور

دکتر نصرالله پیرانی

دکتر عباس برین

پژوهشگر

مهشید ترک زبان

وزارت بهداشت و درمان گیلان
گیلان

۱۳۸۸ / ۷ / ۲

شماره ۸۸

بهمن ۱۳۸۸

من لم يشكر المخلوق لم يشكر الخالق

با نام، یاد و سپاس فراوان از خالق که هر آنچه هستم عنایت اوست این مصحف بی ذکر نام این عزیزان ذی ارزش نخواهد بود، که ایشان با آنچه بر من آموخته اند مرا به افتخار بندگی خویش نایل کردند:

از اساتید راهنمای بزرگوام آقایان دکتر غلامعلی مقدم و دکتر پرویز تاجیک که در محضر ایشان کسب علم و فیض نمودم و ایشان با صبر و حوصله فراوان در پیشبرد هر چه بهتر پایان نامه راهنمایم بودند کمال قدردانی و تشکر را دارم. . بی شک مشاوره و مساعدت های علمی و اجرایی اساتید محترم آقایان دکتر نصرآ... پیرانی و دکتر عباس برین در مراحل مختلف این تحقیق راهگشا بوده و به پاس زحماتشان از ایشان کمال تشکر را دارم. از جناب آقای دکتر حسین دقیق کیا که زحمت بازخوانی و داوری این پایان نامه را تقبل نمودند و از سایر اساتید بزرگوام که در این مقطع تحصیلی از محضرشان کسب علم نمودم، آقایان دکتر جلیل شجاع، دکتر اکبر تقی زاده، دکتر حسین جانمحمدی، دکتر سید عباس رافت سپا سگدارم. از همراهی عزیزانی که هر یک به نوعی در پیشبرد پایان نامه یاریم نمودند صمیمانه سپا سگدارم.

نام خانوادگی: ترک زبان

نام: مهشید

عنوان پایان نامه: تأثیر برخی فاکتورهای رشد بر تکثیر و زنده ماندن سلول های

اسپرمتوگونی گاو

استاد راهنما: آقای دکتر غلامعلی مقدم ، آقای دکتر پرویز تاجیک

استاد مشاور: آقای دکتر نصرالله پیرانی ، آقای دکتر عباس برین

مقطع تحصیلی : کارشناسی ارشد رشته: علوم دامی گرایش: فیزیولوژی

دانشگاه: تبریز دانشکده : کشاورزی گروه: علوم دامی

تاریخ فارغ التحصیلی: ۱۳۸۸/۱۱/۲۸ تعداد صفحه: ۹۱

کلید واژه ها: سلول های بنیادی اسپرمتوگونی ، کلونیزاسیون، هم کشتی، EGF

چکیده

سلول بنیادی اسپرمتوگونی یکی از مهمترین سلول های بنیادی بدن است ، اسپرمتوژنز فرایند پیچیده ای است که طی آن از سلول بنیادی اسپرمتوگونی تعداد زیادی اسپرم به وجود می آید. اساس این فرایند سلول های بنیادی اسپرمتوگونی است که تعداد آنها در بیضه گاو بالغ محدود و قدرت تکثیر پایینی دارند. بنابراین جداسازی، غنی سازی، کشت ، انجماد و پیوند سلول های ژرم در شرایط آزمایشگاه ، در شناخت بیشتر آنها و همچنین کشت آنها جهت خالص سازی و افزایش سلول های اسپرمتوگونی برای پیوند مفید است و از نقطه نظر بالینی اهمیت زیادی دارد. در این مطالعه سلول های اپیتلیوم لوله های منی ساز (سلول های اسپرمتوگونی و سرتولی) از بیضه گوساله با استفاده از مراحل هضم آنزیمی و DSA لکتین جداسازی شدند. ماهیت سلول ها علاوه بر ریخت شناسی و فعالیت آنزیم آلکالین فسفاتاز، از طریق نشانگرهای اختصاصی Oct-4 در سلول های کلونی و نشانگرهای اختصاصی

ویمتین در سلول سرتولی تأیید شد. برای تعیین شرایط مناسب کشت، تعلیق سلولی حاوی سلول‌های بنیادی اسپرماتوگونی به صورت هم کشت با سلول سرتولی و افزودن غلظت‌های متفاوت از فاکتورهای رشد EGF کشت داده شد. در طول ۲ هفته دوره کشت، ارزیابی کلونی (اندازه‌گیری مساحت و تعداد کلونی) با میکروسکوپ نوری انجام گرفت. برای غنی‌سازی سلول‌های بنیادی اسپرماتوگونی این سلول‌ها برای مدت دو هفته با سلول‌های سرتولی هم کشت شدند و اثر مکمل (فاکتور رشد اپیدرمی) بر میزان کلونیزاسیون آنها ارزیابی شد. در آخرین مرحله این سلول‌ها منجمد-ذوب شدند تا اثر وجود سلول‌های سرتولی در مجاورت نزدیک با سلول‌های اسپرماتوگونی بر درجه خلوص و قدرت زیست سلول‌ها بنیادی ارزیابی شود. این ارزیابی از طریق بررسی ظرفیت کلونیزاسیون سلول‌ها بنیادی منجمد-ذوب شده در محیط *In vitro* انجام گرفت و همچنین تجزیه و تحلیل آماری به کمک آزمون‌های آماری انجام شد. نتایج مطالعه حاضر نشان می‌دهد که می‌توان سلول‌های بنیادی اسپرماتوگونی و سلول‌های سرتولی را با درجه خلوص بالا از بیضه گوساله جدا کرد. سلول‌های سرتولی هم در طی کشت باعث غنی‌سازی سلول‌های بنیادی اسپرماتوگونی میشوند و هم در طی انجماد درجه خلوص و قدرت زیست آنها را افزایش میدهند. بطور کلی می‌توان گفت که با توجه به اهمیت بالای کنش و واکنش‌های بین سلول‌های بنیادی اسپرماتوگونی و سلول‌های سرتولی و بعضی فاکتورهای رشد برای شروع و حفظ فرایند اسپرم‌زایی در محیط *In vivo* می‌توان در محیط *In vitro* نیز از این رابطه متقابل برای غنی‌سازی سلول‌های بنیادی اسپرماتوگونی در طی کشت و افزایش درجه خلوص و قدرت زیست آنها در طی انجماد استفاده کرد.

- مقدمه ۱
- ۱-مروری بر مطالعات انجام شده ۵
- ۱-۱-اسپریم زایی ۵
- ۱-۱-۱-مراحل تمایز در توسعه و رشد اسپرماتوگونی: ۱۱
- ۱-۱-۲-تنظیم خود سازی و تمایز سلولهای بنیادی ۱۲
- ۱-۱-۳-دوره تکثیر اسپرماتوگونی A_s ، A_{al} و A_{pr} ۱۴
- ۱-۱-۴-تنظیم جداسازی اسپرماتوگونی های A_{al} تا A_1 ۱۵
- ۱-۱-۵-تنظیم تراکم سلولی اسپرم زایی ۱۷
- ۱-۲-اختلال در فرایند اسپرم زایی و ناباروری ۲۱
- ۱-۳-کشت سلول های اسپرماتوگونی ۲۳
- ۱-۴-عوامل رشد اپیدرمی (EGF) ۳۱
- ۱-۵-سلول های سرتولی ۳۲
- ۱-۶-انجماد سلول های بنیادی اسپرماتوگونی ۳۴
- ۱-۷-بیوپسی بیضه ۳۸
- ۲-مواد و روشها ۴۰
- ۲-۱-جداسازی اسپرماتوگونی ها و کشت آنها ۴۰
- ۲-۲-مواد لازم جهت ساخت محیط کشت DMEM ۴۰
- ۲-۳-آنزیم های لازم جهت هضم آنزیمی ۴۱
- ۲-۳-۱-مرحله اول هضم آنزیمی ۴۱
- ۲-۳-۲-مرحله دوم هضم آنزیمی ۴۱

- ۴۲-۲-۴- جداسازی سلول‌های سرتولی ۴۲
- ۴۳-۲-۵- جداسازی سلول‌های اسپرماتوسیت ۴۳
- ۴۴-۲-۶- جداسازی سلول‌های اسپرماتوگونی ۴۴
- ۴۴-۲-۷- شمارش و ارزیابی درصد سلول‌های زنده ۴۴
- ۴۴-۲-۸- هم‌کشتی سلول‌های سرتولی و اسپرماتوگونی ۴۴
- ۴۵-۲-۸-۱- استفاده از صفحات تمایزی ۴۵
- ۴۵-۲-۸-۲- هم‌کشتی سلول‌های سرتولی و اسپرماتوگونی ۴۵
- ۴۵-۲-۹- استفاده از عوامل رشد EGF در طی کشت ۴۵
- ۴۶-۲-۱۰- انجماد و ذوب سلول‌های اسپرماتوگونی ۴۶
- ۴۷-۲-۱۰-۱- مواد لازم جهت ساخت محلول انجمادی ۴۷
- ۴۷-۲-۱۱- ارزیابی کلونی‌زایی در سلول‌های اسپرماتوگونی ۴۷
- ۴۷-۲-۱۱-۱- آزمون‌های ایمونوهیستوشیمی ۴۷
- ۴۸-۲-۱۱-۲- ایمونوهیستوشیمی ویمتین ۴۸
- ۴۹-۲-۱۱-۳- فعالیت آنزیم آلکالین فسفاتاز ۴۹
- ۵۰-۲-۱۱-۴- ایمونوسیتوشیمی Oct-۴ ۵۰
- ۵۲-۲-۱۲- بررسی آماری ۵۲
- ۵۳-۳- نتایج و بحث ۵۳
- ۵۴-۳-۱- جداسازی سلول‌های اسپرماتوگونی از گوساله ۵۴
- ۵۹-۳-۲- کشت سلول و بهینه‌سازی شرایط کشت ۵۹
- ۶۰-۳-۲-۱- بررسی کمی کلونی‌زایی سلول‌ها در محیط *in vitro* ۶۰

۳-۳-انجماد سلول ها ۷۵

۳-۴- نتیجه گیری کلی ۷۶

اسپرمزایی^۱ فرآیند تکثیر و تمایز سلول جنسی نر است که از بلوغ آغاز شده و در طول دوران زندگی فرد جریان دارد [۱۰۶]. این روند پیچیده و بسیار سازمان یافته شامل تکثیر، تمایز و معدوم شدن می‌باشد که طی آن سلول‌های دختر در حال تمایز سلول‌های بنیادی اسپرماتوگونی^۲، به اسپرماتید^۳ تکوین می‌یابد [۱۴۷]. فرآیند اسپرمزایی با تمایز سلول‌های بنیادی اسپرماتوگونی آغاز و با تقسیمات سلولی اسپرماتوگونی، تقسیم میوز اسپرماتوسیت‌ها^۴ و تغییرات مورفولوژیکی در اسپرماتیدها دنبال می‌شود که نهایتاً منجر به تولید اسپرماتوزا^۵ می‌گردد.

سلول‌های بنیادی هم دارای توانایی خود تکثیری و هم تولید سلول‌هایی است که قادر به تمایز می‌باشند. در حیوان نر طبیعی فرآیند خود تکثیری و تمایز از سن بلوغ تا پیری ادامه داشته و بسیار پویا می‌باشد [۳۶، ۱۲۳]. انواع مختلف سلول‌های بنیادی در یک حیوان وجود دارد، اما سلول‌های بنیادی اسپرماتوگونی منحصربه‌فرد بوده چون تنها سلول بدن است که با تقسیم خود می‌تواند ژن‌ها را به سلول‌های فرزندان بعد از خود منتقل نماید. در نتیجه این سلول منبع ارزشمند جهت آزمایش‌های زیست‌شناسی، پژوهش‌های پزشکی، فناوری در زمینه دام و اصلاح ژنتیکی از طریق دستورزی سلول جنسی نر می‌باشد [۱۷].

^۱ Spermatogenesis

^۲ Spermatogonial stem cells

^۳ Spermatid

^۴ Spermatocytes

^۵ Spermatozoa

اسپرمتوگونی‌ها بر روی غشاء پایه لوله‌های منی ساز قرار دارند بنابراین در همان محل تقسیم و تمایز می‌یابند. آنها درصد خیلی کمی از سلول‌های بیضه‌ها را تشکیل می‌دهند. تقریباً 10^4 سلول در بیضه موش وجود دارد که تقریباً 2×10^4 عدد از آن، سلول بنیادی می‌باشد [۱۳۱]. و انتظار بازده اسپرمتوگونی در گوساله 1×10^4 سلول اسپرمتوگونی می‌باشد [۶۲].

عوامل زیادی مثل عوامل رشد، هورمون‌ها و کنش و واکنش بین سلول‌های سرتولی و سلول‌های جنسی، فرآیند اسپرم‌زایی را تحت تاثیر قرار می‌دهند. نقص هر یک از این عوامل می‌تواند منجر به ناباروری شود [۷۱]. امروزه کشت سلول‌های اسپرمتوگونی، انجماد و پیوند آنها راه جدیدی است که به کمک آن می‌توان زیست‌شناسی سلول‌های بنیادی اسپرمتوگونی و عوامل مؤثر در ناباروری را بهتر مورد مطالعه قرار داد [۱۰۳].

روش انجماد بهترین روش برای نگهداری طولانی‌مدت سلول‌های بنیادی اسپرمتوگونی می‌باشد. یکی از کاربردهای انجماد، تامین سلول‌های زایا در بیماران جوان با سرطان بیضه است که تحت درمان شیمی‌درمانی یا اشعه‌درمانی قرار می‌گیرند. در این بیماران که هنوز اسپرم‌زایی آغاز نشده است، می‌توان فعالیت اسپرمتوزنیک آنها را با نگهداری سلول‌های بنیادی در نیتروژن مایع و پیوند مجدد به بیضه‌ها حفظ کرد. این روش احتمالاً تنها راه حفظ باروری این بیماران جوان است که در آنها تولید اسپرم امکان‌پذیر نیست [۱۰۶]. انجماد اسپرمتوگونی در موش، رت، همستر، خرگوش، سگ، گوساله، خوک و اسب انجام شده است، این دستاوردها نشان می‌دهد که سلول‌های بنیادی اکثر گونه‌ها می‌تواند به منظور حفظ اسپرم‌زایی منجمد گردد [۱۰۶].

در دهه‌های گذشته اکثر پژوهشگران تلاش‌های زیادی را در خصوص اسپرم‌زایی پستانداران در محیط آزمایشگاهی انجام داده‌اند. اگرچه هدف نهایی اسپرم‌زایی کامل در محیط آزمایشگاه، حاصل نشده

اما پیشرفت‌های زیادی در این زمینه صورت گرفته است. در شرایط محیط کشت، سلول‌های بنیادی اسپرماتوگونی تنها سلول‌هایی هستند که قادر به ایجاد کلونی می‌باشند. لذا تکثیر سلول‌های بنیادی اسپرماتوگونی به دلیل تعداد بسیار کم آنها تحت شرایط محیط کشت خوب ابزار مهمی جهت پژوهش و همین‌طور روش درمانی برای ترمیم و تولید مجدد اسپرم‌زایی در حیوان نابارور است [۱۰۶].

تاکنون تلاش‌های زیادی جهت بهبود شرایط محیط کشت به منظور افزایش بقا سلول‌ها و تکثیر آنها صورت گرفته است ولی به دلیل عدم آگاهی از نیازهای تغذیه‌ای این سلول‌ها موفقیت چشمگیری مشاهده نشده است. در شرایط کشت بدون سرم توانایی زنده ماندن در طی هفته اول ۲۰-۳٪ کاهش می‌یابد [۹۴، ۱۰۸] و در طی چند روز همه آنها می‌میرند. افزودن سرم و نگهداری سلول‌های جنسی بر روی لایه تغذیه‌کننده درصد زنده ماندن را بهبود داده است. به علاوه، افزودن ترکیبی از عواملی رشد مختلف در شرایط کشت بدون سرم باعث بهبود خفیف و استفاده از محیط کشت‌های اختصاصی مانند KSOM (محیط غنی از پتاسیم) نیز درصد زنده ماندن را افزایش داده است [۱۰۷، ۸]. افزودن سایتوکاین‌ها و عوامل رشد تا حدودی به بهبود محیط کشت و در نتیجه تکثیر و زنده ماندن این سلول‌ها کمک کرده است [۱۵۷، ۶۹] ولی در مورد نقش و اهمیت آنها در تکثیر اختلاف نظر وجود دارد. سایتوکاین‌ها و عوامل رشد متعددی توسط سلول‌های سرتولی و بافت بینابینی بیضه ترشح می‌شود که استفاده آنها به عنوان مکمل در محیط کشت احتمالاً به بهبود شرایط کمک خواهد کرد [۱۴۸، ۱۴۰، ۱۳۴]. فناوری پیوند اسپرماتوگونی تحول‌نوینی را در پژوهش بر روی سلول‌های بنیادی اسپرماتوگونی ایجاد نمود. پیوند اسپرماتوگونی اولین بار توسط برینستر^۱ [۱۶] و همکاران ابداع گردید. آنها تعلیق سلول‌های جنسی را به لوله‌های منی ساز موش فاقد سلول جنسی تزریق نموده و مشاهده کردند که سلول بنیادی

^۱ Brinster

اسپرمتوگونی موش دهنده قادر به شروع مجدد اسپرم‌زایی در موش گیرنده است [۱۰۵، ۱۶]. حضور قطعی سلول‌های بنیادی اسپرمتوگونی در یک جمعیت سلولی می‌تواند با پیوند این سلول‌ها به گیرنده کمبود اسپرم مشخص گردد [۸۹، ۱۸]. اسپرم‌زایی حاصل از سلول بنیادی اسپرمتوگونی موش دهنده فعالیت زیستی و تعداد تقریبی این سلول‌ها را در جمعیت نشان می‌دهد [۱۲۶، ۱۱۱، ۹۰]. این ارزیابی وسیله خوبی برای پژوهش در زمینه زیست‌شناسی سلول‌های بنیادی اسپرمتوگونی در گونه‌های مختلف است [۱۰۲، ۹۹].

هدف اصلی

۱- جداسازی اسپرمتوگونی و کشت آنها

- تعیین روش مناسب جداسازی سلول‌های اسپرمتوگونی از سلول‌های لوله‌های منی ساز گوساله
- تعیین ماهیت سلول‌های جدا شده حاصل از کشت سلولی
- تعیین اثر هم‌کشتی با سلول‌های سرتولی و افزودن و عوامل رشد EGF بر غنی‌سازی سلول‌های بنیادی اسپرمتوگونی گوساله
- تعیین بهترین شرایط افزایش تعداد سلول‌های اسپرمتوگونی در طی مدت زمان کشت

۲- انجماد - ذوب سلول‌های اسپرمتوگونی و کشت آنها

- تعیین درصد حیات سلول‌های بنیادی اسپرمتوگونی گوساله پس از انجماد - ذوب

فصل اول

بررسی منابع

۱- مروری بر مطالعات انجام شده

۱-۱- اسپرم‌زایی

تولید اسپرم فرایندی پیچیده است که از تعداد زیادی مراحل پی در پی و منظم تشکیل شده و در طی آن سلول‌های بنیادی اسپرماتوگونی تقسیم و تمایز می‌یابد و حاصل آن ایجاد تعداد نا محدودی اسپرم فعال است [۱۲۲]، در پستانداران اسپرم‌زایی در لوله‌های منی‌ساز انجام می‌گیرد [۹۵،۵۰]. این لوله‌ها از سلول‌های سرتولی و رده‌های مختلف سلول‌های جنسی تشکیل شده است و توسط سلول‌های میوئیدی دور لوله‌ایی در بر گرفته می‌شود. سلول‌های سرتولی در قاعده لوله قرار دارد اما زوائد سیتوپلاسمی آنها تا مجرای لوله کشیده شده است. فرآیند اسپرم‌زایی با شروع تمایز سلول جنسی در زمان بلوغ، توانایی سلول‌های بنیادی اسپرماتوگونی در خود نوسازی و یا تمایز به سایر رده‌های سلول جنسی، فرآیند اسپرم‌زایی را حفظ می‌کند [۵۸].

برای بقای توانایی سلول‌های بنیادی بالغ، نیاز به محیط ویژه‌ایی است که عوامل و کنش واکنش‌های لازم را برای حفظ و توانایی آنها فراهم آورد. این ریز محیط سرنوشت سلول بنیادی را به‌وسیله جلوگیری از تمایز آنها حفظ نموده و غالباً شامل سلول‌های تمایز یافته و بنیادی مجاور و فضای خارج سلولی اطراف این سلول‌ها است. ریز محیط سلول‌های بنیادی اسپرماتوگونی در طول غشا پایه لوله‌های منی‌ساز قرار دارد و سلول‌های سرتولی در تشکیل این ریز محیط نقش بسزایی دارد. این سلول‌ها تکوین سلول‌های جنسی را با ترشح عوامل رشد، سایتوکاین‌ها [۶۴] و برخی عوامل نظیر لاکتات و پیرووات تنظیم می‌کند [۶۷،۱۵].

پیوند سلول بنیادی اسپرماتوگونی راهکاری را به منظور بررسی مشخصات این ریز محیط فراهم می‌کند. مدت زمانی که لازم است تا یک سلول بنیادی به اسپرم تمایز یابد در گونه‌های مختلف متفاوت است به طوری که در انسان ۶۴ روز، در موش ۳۵ روز و در رت حدود ۵۳ روز طول می‌کشد [۲۱]. در طی این فرایند، اسپرماتوگونی‌های دیپلوئید با انجام ۱۰ تقسیم میتوزی و ۲ تقسیم میوزی به اسپرماتوزوای هاپلوئید تمایز می‌یابد [۲۱].

اسپرمزایی از یک یا چند مرکز کوچک شروع می‌شود و هر مرکز در اثر تکثیر یک سلول بنیادی اسپرماتوگونی ایجاد می‌گردد [۲۱]. سلول اسپرماتوگونی در جوندگانی مثل رت و موش در ۳ گروه قرار می‌گیرند:

۱- اسپرماتوگونی نوع A ۲- اسپرماتوگونی حد وسط ۳- اسپرماتوگونی نوع B

صرفنظر از اختلافات ویژه ای که در بیضه گاو نسبت به بقیه پستانداران وجود دارد، دسته بندی اسپرماتوگونی در گاو به این صورت است [۱۵۲]:

۱- سلولهای بنیادی پایه ۲- اسپرماتوگونی متراکم ۳- اسپرماتوگونی اختصاصی

سلولهای بنیادی پایه، سلولهای گرد کوچکی با ۱ تا ۳ هستک هستند، که با اسپرماتوگونی‌های A_{pr} ، A_s قابل مقایسه اند. اسپرماتوگونی‌های متراکم در اندازه‌های مختلف از کوچک تا بزرگ وجود دارند و این سلولهای دارای ۱ تا ۲ هستک، شبیه اسپرماتوگونی‌های A_{al} هستند. اسپرماتوگونی اختصاصی، بزرگترین نوع اسپرماتوگونی موجود در بیضه است، و با یک هسته بزرگ مرکزی، شبیه اسپرماتوگونی A_1 و A_2 می‌باشند.

البته در یک تعریف کلی: اسپرماتوگونی نوع A سلول‌های کروی با هسته گردی هستند که اندازه‌های متفاوتی دارند و این اختلاف اندازه ممکن است مربوط به مرحله چرخه سلولی و یا روند تمایز سلول باشد. در مرکز هسته این سلول‌ها ۱ تا ۳ هستک متراکم وجود دارد که قطری حدود $3\ \mu\text{M}$ دارند. این سلول‌ها را بر حسب اندازه‌شان به دو دسته کوچک و بزرگ تقسیم می‌کنند، سلول‌های بزرگ یک هستک مرکزی بزرگ دارند و سلول‌های کوچک ۱ تا ۳ هستک دارند [۸۰]. تعداد سلول‌های بزرگ ۱۰ برابر سلول‌های کوچک است [۶۱]، زمانیکه سلولها کوچک هستند، مرحله G_1 بیشتر از ۱۰ درصد زمان تشکیل سلول را به خود اختصاص می‌دهد.

از نظر تمایزی سلول‌های اسپرماتوگونی بزرگ تمایز یافته‌تر از سلول‌های کوچک هستند [۱۲۵] و قابل مقایسه با اسپرماتوگونی‌های تمایز یافته A_1-A_4 می‌باشند.

البته در توبولها ی منی ساز گونوسیتها هم وجود دارند، اگر چه گونوسیتها سلولهای بزرگی هستند اما ممکن است بعد از جدا سازی با اسپرماتوگونی نوع A بزرگ اشتباه شود البته تعداد کمی از این سلولها و اندازه آنها قابل تشخیص از اسپرماتوگونی نوع A هستند [۶۰].

اسپرماتوگونی‌های نوع A خود شامل اسپرماتوگونی A. (تمایز نیافته) و اسپرماتوگونی‌های A_1-A_4 (تمایز یافته) هستند. اسپرماتوگونی A. در اثر تمایز به اسپرماتوگونی‌های A_s ، A_{pr} و A_{al} تبدیل می‌شود. اسپرماتوگونی‌های A_s به شکل منفرد هستند در حالی که اسپرماتوگونی A_{pr} به شکل جفت و A_{al} به شکل زنجیری بوده و توسط پل‌های سیتوپلاسمی به هم اتصال دارند [۳۲].

اسپرماتوگونی A_s سلول بنیادی فرآیند اسپرم‌زایی است [۳۵]. در بیضه موش سلول‌های بنیادی،

۱/۳٪ کل اسپرماتوگونی‌های نوع A را تشکیل می‌دهند [۱۳۲]. در گاو سلولهای اسپرماتوگونی A_{pr}

خواص سلولهای بنیادی را داراست [۶۰].

فرآیند اسپرم‌زایی شامل سه مرحله متفاوت است:

- مرحله تکثیر اسپرماتوگونی

- مرحله میوزی

- مرحله تبدیل اسپرماتید گرد به اسپرم طویل^۷

مرحله تکثیر اسپرماتوگونی با تکثیر و تقسیم میتوزی سلول‌های اسپرماتوگونی روی غشاء پایه

لوله‌های منی‌ساز آغاز می‌گردد و تا تقسیم اسپرماتوگونی B برای تولید اسپرماتوسیت‌های لپتوتن انجام

می‌گیرد. در مرحله میوزی، اسپرماتوسیت با تقسیمات میوزی متوالی به اسپرماتید تکوین می‌یابد که این

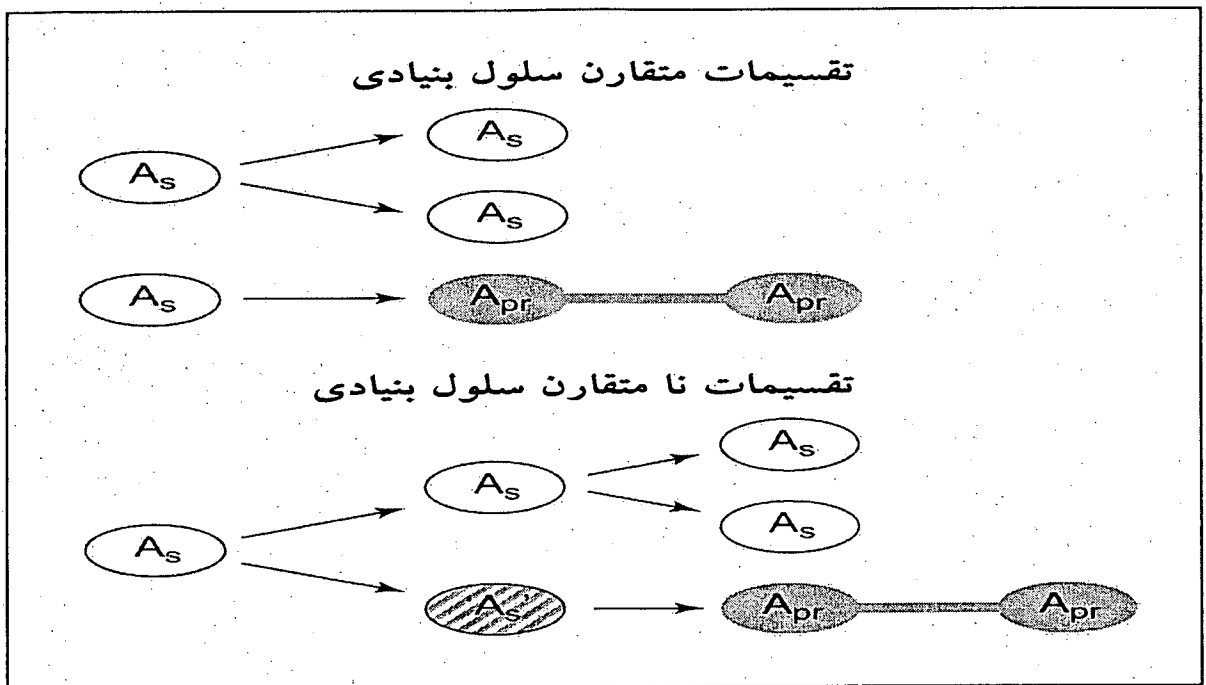
مرحله اسپرماتوسیتورنز گفته می‌شود. اسپرماتوسیت‌ها غشاء پایه را ترک کرده [۱۰۶] و در حالی که

تماس خود را با سلول سرتولی^۸ حفظ می‌کنند، به سمت مجرای لوله منی‌ساز حرکت می‌کنند. در مرحله

سوم اسپرماتوزوئید تولید می‌شود که به‌داخل مجرا رها شده و به سمت اپیدیدیم حرکت می‌کنند [۴۰].

^۷ Spermiogenesis

^۸ Sertoli cells

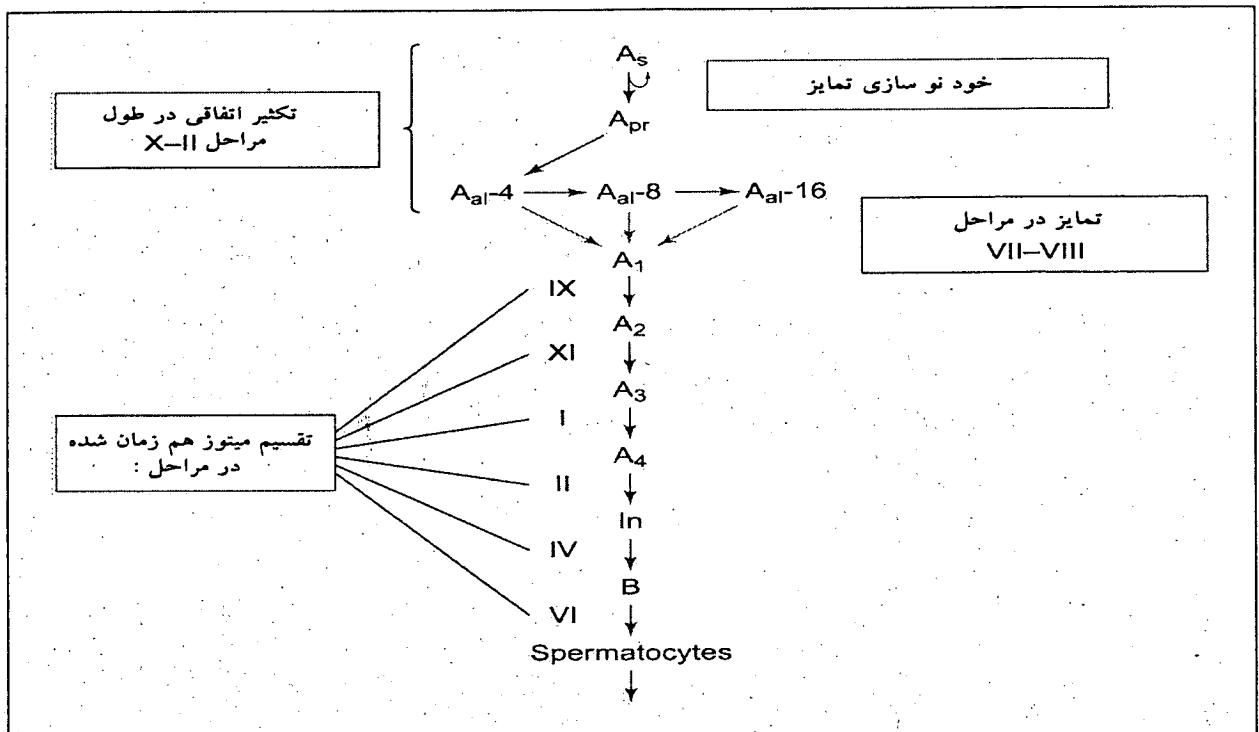
۱-۱-۲- مکانیسم ممکن برای نوسازی سلول بنیادی

در حقیقت اسپرماتوگونی‌های بنیادی، سلول‌های تمایز نیافته‌ای هستند که بشکل منفرد روی غشای پایه لوله‌های منی‌ساز قرار دارند [۱۰۶]. در اثر تقسیم این سلول، سلول‌های دختر حاصله یا از هم جدا شده و دو سلول بنیادی جدید ایجاد می‌کنند و یا اینکه به کمک پل بین سلولی در کنار هم باقی مانده که به آن اسپرماتوگونی زنجیره‌ای گویند، اسپرماتوگونی A_{pr} به زنجیره‌های ۴ تایی اسپرماتوگونی A_{al} تقسیم می‌شود (شکل ۱-۱-۲).

زنجیره‌های اسپرماتوگونی A_{al} می‌تواند زنجیره‌های ۸ یا ۱۶ سلولی و ندرتاً ۳۲ سلولی را ایجاد کند. به اسپرماتوگونی A_1 تمایز می‌یابد و پس از ۶ تقسیم میتوزی A_2 ، A_3 ، A_4 و سرانجام هم اسپرماتوگونی نوع B را ایجاد می‌کند. اسپرماتوگونی نوع B در آخرین تقسیم میتوزی به اسپرماتوسیت تبدیل می‌شود [۷۳]. اسپرماتوگونی‌ها روی غشای پایه لوله‌های منی‌ساز و بین اتصالات محکم سلول‌های سرتولی قرار دارند و از فضا‌های مجرانی و بینایی (فضای بین لوله‌های منی‌ساز) جدا هستند.

اسپرماتوگونی‌ها در همان محل خودشان، تقسیم و تمایز می‌یابند، حاصل این تقسیم و تمایز اسپرماتوسیت‌ها هستند که غشای پایه را ترک می‌کنند [۱۲۳]، سپس اتصالات محکم بین سلول‌های سرتولی شکسته می‌شود و لذا راه اسپرماتوسیت‌ها به سمت مجرا باز می‌شود و در همین زمان سلول تقسیم میوز خود را کامل می‌کند و به اسپرماتید تمایز می‌یابد [۹۷].

اسپرم زایی یک پروسه سیکلیک است که می‌تواند به ۱۲ مرحله تقسیم شود (شکل ۲-۱-ب). در مرحله VIII اسپرماتوگونی‌های A_{pr} و A_s و تعداد کمی اسپرماتوگونی A_{al} حضور دارند. از مرحله X به بعد این سلولها شروع به تکثیر و توسعه می‌کنند، طوری که در اثر تقسیم این سلولها، تعداد سلولهای اسپرماتوگونی A_{pr} و A_s باقیمانده نسبتا به طور ثابت بیشتر و بیشتر می‌شود و اسپرماتوگونی نوع A_{al} شکل می‌گیرد. تکثیر از مراحل ۲ و ۳ قطع شده (۱۲ مرحله در حقیقت ادامه مرحله ۱ است) و سلولها در مرحله G_1 و G_0 متوقف می‌شوند. سپس همه اسپرماتوگونی‌های A_{al} در طول دوره ای از تکثیر و تمایز فعال، به اسپرماتوگونی A_1 تبدیل می‌شوند، اسپرماتوگونی A_1 وارد مرحله S می‌شود و در مرحله VII و VIII تقسیم شده و به اسپرماتوگونی A_2 تبدیل می‌شود، بعد از آن ۵ تقسیم دیگر هم انجام می‌گیرد که طی آنها اسپرماتوگونی‌های A_2 و A_4 و بعد از آن به ترتیب اسپرماتوگونی B و اسپرماتوسیت‌های اولیه بوجود می‌آیند. در مجموع ۱۱-۹ تقسیم میتوزی در طول پیشرفت اسپرماتوگونی صورت می‌گیرد [۳۵].

۱-۱-ب- تکثیر اسپرماتوگونی و سلول بنیادی

۱-۱-۱- مراحل تمایز در توسعه و رشد اسپرماتوگونی:

به نظر می رسد ۲ مرحله تمایز در مسیر رشد و تمایز اسپرماتوگونی رخ می دهد. در ابتدا اولین تمایز در مرحله تبدیل اسپرماتوگونی A_s به اسپرماتوگونی A_{al} رخ میدهد، بعد از آن اندازه سلولهای جنسی شامل کلونی سلولهای به هم پیوسته بزرگتر می شود.

از زمان تقسیم A_{pr} به بعد همه تقسیمات به عنوان سلولهای دختری با پل های اتصالی درون سلولی هستند. اما این مسأله که پل های سلولی بین اسپرماتوگونی های A_{al} و A_{pr} چگونه یک مرحله تمایز غیر قابل برگشت را تشکیل می دهند [۱۳۲] هنوز شناخته شده نیست، در اپیتلیوم منی ساز طبیعی موش [۱۳۲] و همستر چینی [۸۰] فقط کلونی اسپرماتوگونی های ۴، ۸، ۱۶ یا ۳۲ تایی یافت می شود در وضعیت طبیعی تمامی پل های ظاهر شده داخل سلولی محافظت می شوند و کلونی ها به واحدهای